

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 18 ਮਾਰਚ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਿਛਲੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4615 ਆਫ 2002 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18 ਜੂਨ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਅੰਕੜਾ p-4)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 10 ਮਾਰੀਆ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 10 ਮਾਰੀਆ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 6 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ ਅਤੇ ਐਮਐਮ ਕੁਮਾਰ ਜੇ.ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਦਰਜੀਤ ਪੋਲਟਰੀ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ— ਜਵਾਬਦੇਹ

CWP ਨੰ. 2002 ਦੇ 15870

2 ਦਸੰਬਰ, 2002

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ. 226— ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908— 0.28 RI.1— ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ— ਬੈਂਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ— ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸੋਧੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ- ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ-ਕੀ ਇਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ— ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ— ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ- ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ।

8 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ

ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ 30 ਮਾਰਚ, 2001 ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਬੀਆਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2001 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6827 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸਪਰੈਸਿਓ ਵੇਰੀ" ਅਤੇ "ਸੁਝਾਅ ਗਲਤ" ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 11)

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ ਐਸ ਨਿੱਜਰ, ਜ਼.

(1) ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 2000। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸੋਧੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ NPAS ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ। 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ਼ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ 4.50 ਲੱਖ

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ ਤੋਂ 3a ਵਪਾਰਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। 1 ਅਤੇ 2 ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ। ਕਿਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

11 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਜਗਾਧਰੀ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ 13,37,530 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ - ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। 9,71,297 ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਆਰਬੀਆਈ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮਝੌਤਾ ਦੀ ਆਮ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਬੈਂਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। 30 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ.ਆਰ.ਆਈ ਦੇ

M/s. Inderjit Poultry Farm & others v. State Bank of 337
Patiala & others (S. S. Nijjar, J.)

ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6827 ਆਫ਼ 2001 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 25 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:-

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਵਿੰਦਰ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਬੀ. ਗੋਇਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ 30 ਮਾਰਚ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਢੁਕਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਣ।

ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੀਖਿਆ ਲਾਗਤ,

25 ਫਰਵਰੀ, 2002

ਐਸਡੀ/-ਜੇਐਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੱਜ

ਐਸ.ਡੀ.ਏ.ਐਨ.ਕੇ. ਸੂਦ, ਜੱਜ”

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਲਾਜ਼ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“(iii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਦੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ RBI ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।*

(iv) ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ NPAs ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ।

(4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 2001 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 6827 ਵਿੱਚ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 30 ਮਾਰਚ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪੈਟੀਟਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ II ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ II ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਮਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ' 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੈਪੁਰ ਨੇ 8 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ

ਦੀ ਵਸੂਲੀ 9,71,297 11 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ। 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6877 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 30 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਰਬੀਆਈ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ-2 ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 31 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਉਸ ਰਾਹਤ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6827 ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਮਿਸਾਲੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2001 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6827, ਜਿਸ ਨੂੰ 25 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ/ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਛੁਪਾਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵੀ ਹਨ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਮਿਸਟਰ ਸੀ.ਆਈ.ਐਮ.ਆਰ.ਕੇ.ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ.ਯੂ.ਗੋਇਲ; ਬਾਰਿਬੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰੋ - ਭਾਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। *ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਬਨਾਮ. *ਕੇਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ 1*), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"28. xx xx xx xx xx xx xxx

(9) ਕਿ ਆਰਡਰ 23, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ।

(10) *ਸਰਗੁਜਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਰਵਿਸ* ਬਨਾਮ *ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਗਵਾਲੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

M/s. Inderjit Poultry Farm & others v. State Bank of 339
Patiala & others (S. S. Nijjar, J.)

"9. ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (1) 1981(1) SLR 274 (FB)
- (2) ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 88

ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਦਰਿਓ ਦੇ ਕੇਸ (**ਸੁਪੀਰਾ**) ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਪਰ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਡ ਦੇ O.XXIII ਦੇ ਆਰ.ਐਲ. ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ **ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ**, ਸਗੋਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਨੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੈਚ-ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨਾਲ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਉਪਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਆਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ , **ਨਿਆਇਕਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।** ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਆਧਾਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ' . . ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ

(10) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(11) ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 2001 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 6827 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ ਹੈ. ਗੋਇਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੱਦ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਇਦ ਪਾਸ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਰਜ਼ਾ

ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 8 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ 27 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2001 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 6827 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "*ਸਪਰੈਸਿਓ verF*" ਅਤੇ "ਸੁਝਾਅ ਗਲਤ" ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, *ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3)* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"10. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ *ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ* ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਅ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਤਰਿਮ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ *ਸੱਚਮੁੱਚ* ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ।

14. ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜੀਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(3)

1978 ਸੰ. LXXX, ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 582

(12) *ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ* ਬਨਾਮ *ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਵਿਉਦੇਹਸਬੀਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸਡ 5 ਰੈਜ਼ੈਟਲੀਬੀਸੀਆਰਡੀ ਬੈਚ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ, ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ

M/s. Inderjit Poultry Farm & others v. State Bank of 341
Patiala & others (S. S. Nijjar, J.)

ਗਠਿਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੋਰਮਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਹਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਵੀ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਖਰਚਾ ਵੀ ਚੁਕਾਉਣਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ **ਜਵਾਨ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਨਾਮ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।** 1988 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1166 ਨੇ 28 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, **ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼**, 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16496 ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ **ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਬਨਾਮ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ**, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7751 ਆਫ 2002 ਨੇ 2 ਅਗਸਤ, 2002 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਐਕਟ 1999 ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਲਾਗਤ ਰੁਪਏ ਹੈ। 25,000 ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦੇ ਅਲਾਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੂੰ ਅੱਧੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜੇ

ਜੇਕਰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕਲੈਕਟਰ), ਕਰਨਾਲ, ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਅਲਾਟੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ।"

(13) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ **ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ.** ਬਨਾਮ **ਜਗਨਨਾਥ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ**
(4)। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

"**ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੇ.** :—"ਧੋਖਾਧੜੀ-ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ" ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਐਡਵਰਡ ਕੋਕ ਨੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਖੇਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ/ਫਰਮਾਨ-ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ-ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ,

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਤਮ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗਨਨਾਥ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਮੁੱਢਲਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ "ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰੇ"। "ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਅੰਤਮਤਾ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਤੁਕੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਈਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇੰਜਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ

(4) ਏਆਈਆਰ 1994 ਐਸਸੀ 853

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ. ਜੋ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲੇ, ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਬੈਂਕ-ਲੋਨ-ਡੰਜਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੀਵਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੇਸ ਝੂਠ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਖਿਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

14. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਾਗਤ ਰੁਪਏ 10,000

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

M/s. Inderjit Poultry Farm & others v. State Bank of 343
Patiala & others (S. S. Nijjar, J.)

3156 HC—ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ. ਟੀ., ਸੀ. ਐੱਚ. ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ